

Development of Village Committees' Performance Indicators in Integrating Area-Based Collaboration for Fighting Drug Problems at the Village Level in Thailand

Noppon Akahat

School of Management Science
Sukhothai Thammathirat Open University,
Thailand

Phanompatt Smitananda

School of Management Science
Sukhothai Thammathirat Open University,
Thailand

Abstract

This research aimed to study the development of village committees' performance indicators to integrate spatial cooperation to overcome drug problems at the village level in Thailand. The authors employed a Delphi research approach with 18 experts and three rounds of data collection. Descriptive statistics used to analyze the data were standard deviation and range. The results showed that four measurements and 59 indicators were derived from the development of village committee performance indicators in overcoming drug problems at the village level. The measurements and indicators are categorized into 1) Administration – consisting of 20 indicators; 2) Drug Prevention in a village – consisting of 14 indicators; 3) Drug Suppression in a village – consisting of 12 indicators; and 4) Drug-related Rehabilitation in a village – consisting of 13 indicators.

Keywords

village committee, performance indicators, drugs

CORRESPONDING AUTHOR

Noppon Akahat, School of Management Science, Sukhothai Thammathirat Open University
9/9, Bangpud, Pak Kred, Nontha Buri 11120 Thailand. Email: Noppon.Aka@stou.ac.th
© College of Local Administration, Khon Kaen University. All rights reserved.

การพัฒนาตัวชี้วัดการปฏิบัติงาน ของคณะกรรมการหมู่บ้านในการบูรณาการ ความร่วมมือเชิงพื้นที่เพื่อเอาชนะปัญหา ยาเสพติดในระดับหมู่บ้าน

นพพล อัครชาติ

สาขาวิชาวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

พนมพัทธ์ สมิตานนท์

สาขาวิชาวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาตัวชี้วัดการปฏิบัติงานของคณะกรรมการหมู่บ้านในการบูรณาการความร่วมมือเชิงพื้นที่เพื่อเอาชนะปัญหาเสพติดในระดับหมู่บ้าน ผู้วิจัยใช้เทคนิคการวิจัยแบบเดลฟายด้วยการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับผู้เชี่ยวชาญจำนวน 18 คน จำนวน 3 รอบ จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์ผลด้วยค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าพิสัยระหว่างควอร์ไทล์ ผลการศึกษาพบว่า ผลการพัฒนาตัวชี้วัดการปฏิบัติงานของคณะกรรมการหมู่บ้านในการบูรณาการความร่วมมือเชิงพื้นที่เพื่อเอาชนะปัญหาเสพติดในระดับชุมชนท้องถิ่น ส่งผลให้ได้ 4 มาตรการ 59 ตัวชี้วัด แบ่งเป็น 1) การบริหารจัดการ ประกอบด้วย 20 ตัวชี้วัด 2) การป้องกันยาเสพติดในหมู่บ้าน ประกอบด้วย 14 ตัวชี้วัด 3) การปราบปรามยาเสพติดในหมู่บ้าน ประกอบด้วย 12 ตัวชี้วัด และ 4) การบำบัดฟื้นฟูเยียวยาผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดในหมู่บ้าน ประกอบด้วย 13 ตัวชี้วัด

คำสำคัญ

คณะกรรมการหมู่บ้าน, ตัวชี้วัดการปฏิบัติงาน, ยาเสพติด

บทนำ

การแพร่ระบาดของยาเสพติดเป็นปัญหาของประเทศไทยมาโดยความรุนแรงของปัญหาได้เปลี่ยนแปลงไปตามเศรษฐกิจ สังคม และการก้าวเข้าสู่ยุคของเทคโนโลยีการติดต่อสื่อสารที่ทันสมัยและรวดเร็วมากขึ้น ล้วนเป็นปัจจัยเอื้อให้ยาเสพติดทวีความรุนแรง โดยเฉพาะปัญหาในกลุ่มผู้เสพและผู้ค้ายาเสพติดที่เป็นเด็กและเยาวชน ซึ่งเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดด้วยสาเหตุหลายประการส่งผลกระทบต่อสังคม ชุมชน และตนเอง เช่น การสูญเสียโอกาสทางการศึกษา สุขภาพร่างกายและจิตใจเสื่อมโทรม การสูญเสียอิสรภาพเนื่องจากการกระทำผิด ความสัมพันธ์ในครอบครัวถูกทำลาย ความรู้สึกไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมีมากขึ้น หรือผลกระทบต่อประเทศชาติคือ การสูญเสียด้านงบประมาณในการปราบปรามการจับกุมคุมขัง รวมทั้งการบำบัดฟื้นฟู ซึ่งนำมาสู่การสูญเสียที่สำคัญคือการสูญเสีย

ทรัพยากรบุคคลที่มีค่าอันเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศในอนาคต (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2559)

ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดจึงจำเป็นที่จะต้องได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน ซึ่งพบว่ารัฐบาลหลาย ๆ คณะได้มีความพยายามและทุ่มเทงบประมาณและทรัพยากรต่าง ๆ จำนวนมากเพื่อนำมาใช้ในการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด ซึ่งกระบวนการทำงานของภาครัฐในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดได้วางระบบตั้งแต่ต้นน้ำไปจนถึงระดับปลายน้ำแล้วก็ได้ แต่ทว่าก็ยังไม่สามารถทำให้ปัญหายาเสพติดหมดไปจากสังคมไทยได้ สำหรับสถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติดในระดับหมู่บ้าน/ชุมชน จากการสำรวจหมู่บ้าน/ชุมชนทั่วประเทศทั้งหมด 81,962 แห่งในปี พ.ศ. 2562 พบข้อมูลสถิติที่บ่งชี้ว่าในระดับหมู่บ้าน/ชุมชนกลับมีปัญหายาเสพติดถึงเกือบร้อยละ 50 (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2562) ซึ่งสะท้อนให้เห็นภาพที่ชัดเจนว่าปัญหายาเสพติดยังคงเป็นปัญหาที่สำคัญในสังคมไทย ทำให้ต่อมารัฐบาลพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชาได้กำหนดให้ปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาเร่งด่วนและต้องดำเนินการควบคุมและลดระดับความรุนแรงของปัญหายาเสพติดให้ได้โดยเร็ว โดยได้ประกาศเป็นวาระแห่งชาติ ภายใต้ “แผนประชารัฐร่วมใจปลอดภัยยาเสพติด” ขึ้นในปี 2559 (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2559) ที่ให้ทุกภาคส่วนในสังคมจะต้องมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างจริงจังและต่อเนื่อง โดยมีการกำหนดให้ชุมชน/หมู่บ้านได้ดำเนินการตามมาตรการในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในระดับ/ชุมชนหมู่บ้านเพื่อให้เป็นหมู่บ้านที่ปลอดภัย

สำหรับแผนประชารัฐร่วมใจชุมชน/หมู่บ้านนั้นคงปลอดภัยยาเสพติดของรัฐบาลนั้น โดยรายละเอียดกิจกรรมและยุทธศาสตร์ของแผนฯ วางอยู่บนแนวคิดการบริหารจัดการแบบบูรณาการแก้ไขปัญหายาเสพติดเชิงพื้นที่ ซึ่งเป็นแนวคิดที่พัฒนาการมาจากยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามคำสั่งที่ 82/2552 ของรัฐบาลนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ที่เรียกว่ายุทธศาสตร์ 5 ร้วป้องกัน ได้แก่ ร้วชายแดน ร้วชุมชน ร้วโรงเรียน ร้วครอบครัว และร้วสังคม เพื่อให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมตามแผนยุทธศาสตร์ดังกล่าวเพื่อสร้างความเข้มแข็งของชุมชนไม่ให้ยาเสพติดเข้ามามีพฤติกรรมเสี่ยงและเกี่ยวข้องกับยาเสพติด (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2552, น. 7) แต่อย่างไรก็ตามยุทธศาสตร์ดังกล่าวก็ไม่ประสบความสำเร็จ เนื่องจากยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของประเทศหลาย ๆ เรื่องมักเป็นเรื่องใหญ่ที่มีความสลับซับซ้อน ซึ่งต้องอาศัยหลายหน่วยงานในหลาย ๆ ภาคส่วนดำเนินการเพื่อให้บรรลุผลตามที่กำหนด และเกิดการทำงานที่ซ้ำซ้อนและสิ้นเปลืองทรัพยากร ทำให้รัฐบาล คสช. เห็นความสำคัญในสิ่งที่ทำให้ยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของประเทศบรรลุผลได้อย่างเป็นรูปธรรม โดยมุ่งการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในระดับพื้นที่เป็นหลัก เนื่องจากสภาพปัญหายาเสพติดที่เกิดขึ้นมีความแตกต่างกันหลากหลายไปตามแต่ละบริบทของพื้นที่ อีกทั้งความต้องการของประชาชนก็แตกต่างกัน ดังนั้นการบริหารจัดการโดยยึดพื้นที่เป็นหลักจะสามารถตอบโจทย์ที่กล่าวได้เป็นอย่างดี และนำไปสู่การปรับปรุงแนวทางที่สามารถแก้ไขปัญหายาเสพติดได้ตามสถานการณ์และบริบทของพื้นที่ รวมทั้งการมีส่วนร่วมกับประชาชนมากยิ่งขึ้น โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนในฐานะเจ้าของพื้นที่ได้เข้ามามีส่วนร่วมและสะท้อนความต้องการของตนในการบริหารจัดการได้ ดังนั้นหมู่บ้าน/ชุมชนต่าง ๆ จะต้องทำหน้าที่ในการขับเคลื่อนแผนประชารัฐเพื่อสร้างหมู่บ้าน/ชุมชนที่มั่นคงปลอดภัยจากยาเสพติดโดยทำงานร่วมมือกับภาคีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (2559)

สำหรับกลไกหนึ่งในการปฏิบัติการในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในระดับหมู่บ้านตามแผนประชารัฐร่วมใจชุมชน/หมู่บ้านมั่นคงปลอดภัยยาเสพติดของรัฐบาลนั้น มุ่งไปที่คณะกรรมการหมู่บ้าน (กม.) ซึ่งได้มีการจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ. 2457 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2486 เพื่อเป็นคณะกรรมการที่ปรึกษาและช่วยเหลือการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดให้เกี่ยวข้องกับหมู่บ้าน ซึ่งนับแต่มีการจัดตั้งคณะกรรมการหมู่บ้านขึ้น บทบาทและความสำคัญของ กม. ในการเข้ามามีส่วนร่วมและช่วยเหลือการปฏิบัติงานของรัฐผ่านการนำนโยบายสาธารณะไปสู่การปฏิบัติในรูปแบบต่าง ๆ รวมทั้งการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในระดับหมู่บ้านนั้น มีเพิ่มขึ้นมากเรื่อย ๆ ยิ่งเฉพาะในปี พ.ศ.2560 ที่รัฐบาล คสช. ได้ประกาศกำหนดให้ กม. เป็นเพียงองค์กรเดียวในฐานะองค์กรระดับมวลชน อาสาสมัคร หรือเครือข่าย ที่มีความชอบธรรมในการจัดตั้งขึ้นในระดับหมู่บ้าน ทั้งนี้รัฐบาลได้มีการประกาศคำสั่งให้ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ รวมทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับการจัดตั้งอาสาสมัคร มวลชน เครือข่าย หรือมวลชนที่เรียกชื่ออื่นใดที่อยู่ในพื้นที่ซึ่งมี กม. ปฏิบัติหน้าที่อยู่แล้ว มีภารกิจที่ต้องดำเนินการในหมู่บ้าน (ซึ่งในที่นี้หมายถึงการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดด้วย) ให้มอบหมายให้ กม. ดำเนินการหรือร่วมดำเนินการ และในการดำเนินการจัดสรรงบประมาณและค่าใช้จ่ายในการอำนวยความสะดวกตามภารกิจของ กม. ซึ่งจำเป็นต้องมีการกำหนดตามกรอบภารกิจของ กม. ที่ชัดเจน ครอบคลุมงานที่รับมอบหมาย ซึ่งต้องมีหลักเกณฑ์และแนวทางการปฏิบัติที่ชัดเจนด้วย (กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน (กอ.รมน.), 2560)

จากความสำคัญข้างต้น คณะผู้วิจัยเห็นว่าในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่นั้น ไม่มีใครสามารถดำเนินการและจัดบริการได้ดีกว่าคนในหมู่บ้าน ซึ่งมี กม. เป็นกลไกการปฏิบัติงานที่สำคัญอยู่แล้ว แต่ยังขาดการบูรณาการความร่วมมือกับองค์กรภาคอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาโครงสร้างเครื่องมือ และการกำหนดกลยุทธ์และคุณค่าทางการจัดการร่วมกันภายใต้แนวทางการจัดการแบบเครือข่ายเชิงพื้นที่ (นพพล อัครชาติ, 2562) ซึ่งเป็นทิศทางและรูปแบบการจัดการภาครัฐที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาและตอบโจทย์การบริหารที่เหมาะสมและทิศทางการจัดการบริการสาธารณะในระดับพื้นที่ นำไปสู่การสร้างคุณค่าความเป็นพลเมืองและประชาสังคมให้ช่วยผลักดันและน่านโยบายสาธารณะไปสู่การปฏิบัติในหมู่บ้านได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล คุ่มค่า และสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำบริการได้อย่างเป็นรูปธรรมชัดเจน ผ่านกระบวนการวิจัยและการวิเคราะห์ สังเคราะห์ผลที่ได้จากข้อมูลเชิงประจักษ์ เพื่อพัฒนาตัวชี้วัดที่จะนำไปสู่แนวทางการพัฒนาการปฏิบัติงานที่เหมาะสมกับนโยบายการบูรณาการความร่วมมือเชิงพื้นที่เพื่อเอาชนะปัญหายาเสพติดในระดับหมู่บ้านได้ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อพัฒนาตัวชี้วัดการปฏิบัติงานของคณะกรรมการหมู่บ้าน (กม.) ในการบูรณาการความร่วมมือเชิงพื้นที่เพื่อเอาชนะปัญหายาเสพติดในระดับหมู่บ้าน

การทบทวนวรรณกรรม

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนาตัวชี้วัดการปฏิบัติงานของคณะกรรมการในการบูรณาการความร่วมมือเชิงพื้นที่เพื่อเอาชนะปัญหายาเสพติดในระดับหมู่บ้าน คณะผู้วิจัยจึงได้สำรวจแนวคิดที่จะนำมาใช้เป็นฐานในการศึกษาในครั้งนี้คือ แนวคิดการบริหารจัดการแบบร่วมมือ ของ Ansell and Gash

(2008) ที่พบว่าการบริหารจัดการแบบร่วมมือกันนั้นต้องอาศัยภาวะผู้นำแบบอำนวยความสะดวกของตัวแสดงหลักที่ผลักดันให้เกิดความร่วมมือแล้วร่วมกันออกแบบสถาบันการทำงานจนเกิดเป็นกระบวนการร่วมมือและนำไปสู่ผลลัพธ์ตามที่ต้องการ ซึ่งตัวแสดงหลักตามกลไกหนึ่งในการปฏิบัติการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในระดับหมู่บ้านตามแผนประชารัฐร่วมใจชุมชน/หมู่บ้านมั่นคงปลอดภัยยาเสพติดของรัฐบาล ได้แก่ คณะกรรมการหมู่บ้าน (กม.) ซึ่งตามโครงสร้างมีผู้ใหญ่บ้านเป็นประธาน และมีคณะทำงานแบ่งออกเป็น 6 ฝ่ายแยกตามอำนาจหน้าที่ต่าง ๆ ได้แก่ 1) ฝ่ายอำนวยการ 2) ฝ่ายปกครองและรักษาความสงบ 3) ฝ่ายแผนพัฒนาหมู่บ้าน 4) ฝ่ายการส่งเสริมเศรษฐกิจหมู่บ้าน 5) ฝ่ายสังคมสิ่งแวดล้อม และสาธารณสุข และ 6) ฝ่ายการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม (นพพล อัครชาติ, 2562) ซึ่งแนวทางการปฏิบัติงานของคณะกรรมการหมู่บ้านในแต่ละฝ่ายดังกล่าวจะนำไปใช้วิเคราะห์ร่วมกับกิจกรรมตามแผนประชารัฐร่วมใจสร้างหมู่บ้าน/ชุมชนมั่นคงปลอดภัยยาเสพติดสู่วิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579)) ของรัฐบาลซึ่งมี 4 มาตรการสร้างหมู่บ้านเข้มแข็งปลอดภัยยาเสพติด ได้แก่ 1) การบริหารจัดการ 2) การปราบปราม 3) การป้องกัน และ 4) การบำบัดรักษา (สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2559) ดังนั้นกรอบในการศึกษาครั้งนี้จึงใช้แนวทางการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการหมู่บ้านใน 6 ฝ่ายบูรณาการกับ 4 มาตรการของสำนักงาน ป.ป.ส. ในการสร้างหมู่บ้านเข้มแข็งปลอดภัยยาเสพติดเพื่อให้คณะกรรมการหมู่บ้านแต่ละฝ่ายมีศักยภาพในการเป็นผู้นำแบบอำนวยความสะดวกเพื่อการปฏิบัติการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในระดับหมู่บ้านตามแผนประชารัฐร่วมใจชุมชน/หมู่บ้านมั่นคงปลอดภัยยาเสพติดของรัฐบาลได้

วิธีดำเนินการวิจัย

ส่วนนี้เป็นผลจากการศึกษาในระยะที่ 2 ของการศึกษาวิจัยแบบผสมผสานวิธี ซึ่งในระยะแรกคณะผู้วิจัยใช้วิธีการศึกษาเชิงคุณภาพแบบกรณีศึกษาในพื้นที่ แล้วนำผลข้อมูลดังกล่าวมาออกแบบและพัฒนาเครื่องมือการวิจัยขึ้นเอง (Edmonds & Kennedy, 2017) เพื่อใช้ประเมินข้อความต่าง ๆ โดยผู้เชี่ยวชาญซึ่งกลายมาเป็นส่วนของผลการวิจัยที่จะนำเสนอในครั้งนี้ ซึ่งวิธีการวิจัยในส่วนนี้ได้ใช้วิธีการแบบเดลฟาย (Del-phi) ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การสังเคราะห์ประเด็นที่เป็นเกณฑ์ประเมินการพัฒนาตัวชี้วัดการปฏิบัติงานของคณะกรรมการหมู่บ้านในการบูรณาการความร่วมมือเชิงพื้นที่เพื่อเอาชนะปัญหาเสพติดในระดับหมู่บ้านจากแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และผลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก และการสัมภาษณ์ย่อยกับการใช้วิธีเชิงคุณภาพจากการเลือกศึกษาแบบกรณีศึกษาในหมู่บ้านที่มีผลการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดที่เข้าหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ตามเงื่อนไขที่คณะผู้วิจัยได้สำรวจขึ้นซึ่งประกอบด้วย 4 หมู่บ้าน ได้แก่ 1. บ้านใหม่พัฒนา หมู่ที่ 4 ตำบลน้ำเกียน อำเภอกู่เพียง จังหวัดน่าน 2. บ้านหนองหว่า หมู่ 5 ตำบลโนนแดง อำเภอโนนศิลา จังหวัดขอนแก่น 3. บ้านหนองแหน หมู่ 7 ตำบลหนองสาหร่าย อำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี และ 4. บ้านบางวัน หมู่ 1 ตำบลบางวัน อำเภอดุสิตบุรี จังหวัดพิจิตร แล้วทำการวิเคราะห์เนื้อหาเบื้องต้นสรุปเป็นเอกสารประกอบการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญในการประเมินผลในระยะต่อไป

ระยะที่ 2 การสอบถามผู้เชี่ยวชาญเพื่อหาฉันทามติ (Consensus) ซึ่งเป็นผู้ที่มีประสบการณ์และความเห็นด้วยกับข้อตกลงในการเป็นผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยแบบเดลฟาย โดยเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling) มีจำนวน 18 ราย (Macmillan, 1971) ประกอบด้วยผู้อำนวยการศูนย์ป้องกันและ

ปราบปรามยาเสพติดระดับจังหวัด 2 คนและระดับอำเภอ 2 คน กำนัน 4 คน ผู้ใหญ่บ้าน 4 คน กรรมการหมู่บ้าน 4 คน และผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านวิชาการ 2 คน ดำเนินการประเมินแบบสอบถามจำนวน 3 รอบ ในช่วงระหว่างวันที่ 1 พฤษภาคม – 15 สิงหาคม 2563 ดังนี้

1) การเคลฟาย รอบที่ 1 สร้างแนวคำถามแบบแบบผสมทั้งปลายปิดและปลายเปิดในแต่ละข้อคำถาม พร้อมกับเอกสารประกอบการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญในการประเมินผลการพัฒนาการปฏิบัติงานของคณะกรรมการหมู่บ้านในการบูรณาการความร่วมมือเชิงพื้นที่เพื่อเอาชนะปัญหาเสพติดได้ทั้งหมด 59 ประเด็นเกี่ยวข้องกับ 4 มาตรการของสำนักงาน ป.ป.ส. ได้แก่ 1) การบริหารจัดการ 2) การป้องกันยาเสพติด 3) การปราบปรามยาเสพติด และ 4) การบำบัดเยียวยา/ฟื้นฟู เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสอบถามและให้ข้อคิดเห็นอิสระในแต่ละประเด็น ในช่วงระหว่างวันที่ 1 – 30 พฤษภาคม 2563 แล้วนำผลที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญในประเด็นต่าง ๆ มาวิเคราะห์ค่าทางสถิติพื้นฐานได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และพิสัยระหว่างควอเตอร์ แล้วรายงานผลให้ผู้เชี่ยวชาญทราบผลในการดำเนินการเคลฟายรอบที่ 2 ต่อไป

2) การเคลฟาย รอบที่ 2 สร้างแบบสอบถามรอบที่ 2 เป็นแบบสอบถามปลายปิดแบบมาตรวัด 5 ระดับ ให้ผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสอบถามและส่งกลับทางไปรษณีย์ในช่วงวันที่ 15 มิถุนายน – 30 มิถุนายน 2563 แสดงเป็นรายองค์ประกอบและตัวชี้วัด ชุดแบบสอบถามประกอบด้วย 2 ตอน ได้แก่ 1) ข้อความที่ใช้เป็นเกณฑ์ตัวชี้วัดแต่ละมาตรการ และ 2) ข้อเสนอแนะจากการรวบรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในรอบที่ 1 เพื่อเสนอแนะความเหมาะสมในการพัฒนาการปฏิบัติงานของคณะกรรมการหมู่บ้านในการบูรณาการความร่วมมือเชิงพื้นที่เพื่อเอาชนะปัญหาเสพติด 59 ตัวชี้วัดซึ่งจัดตามความสอดคล้องระหว่างประเด็นโดยคณะผู้วิจัยแบ่งเป็น 4 มาตรการ แล้วนำข้อมูลที่ได้จากรอบที่ 2 วิเคราะห์หาฉันทามติระหว่างกลุ่มผู้เชี่ยวชาญโดยใช้วิเคราะห์ค่าทางสถิติพื้นฐานได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าพิสัยระหว่างควอเตอร์ เพื่อหาความสอดคล้องระหว่างความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและนำมาปรับปรุงประเด็นในแต่ละมาตรการและแต่ละตัวชี้วัดและรายงานผลให้ผู้เชี่ยวชาญยืนยันคำตอบในรอบที่ 3

3) การเคลฟาย รอบที่ 3 สร้างแบบสอบถามปลายปิดแบบมาตรวัด 5 ระดับที่ได้จากการปรับปรุงประเด็นในแต่ละองค์ประกอบตัวชี้วัดของผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญรอบที่ 2 โดยใส่ผลย้อนกลับ (Feedback) ซึ่งแสดงผลการวัดฉันทามติเป็นสถิติของกลุ่มและคำตอบของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนให้ผู้เชี่ยวชาญยืนยันคำตอบใหม่อีกครั้งในมาตรการทั้ง 4 ด้าน 59 ตัวชี้วัด โดยให้ผู้เชี่ยวชาญตอบแบบสอบถามผ่านทางไปรษณีย์ในช่วงวันที่ 15 กรกฎาคม – 15 สิงหาคม 2563 นำข้อมูลที่ได้จากรอบที่ 3 มาวิเคราะห์ฉันทามติของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญโดยใช้ทฤษฎีของรพีเชต และใช้วิเคราะห์ค่าทางสถิติพื้นฐานได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าพิสัยระหว่างควอเตอร์หาความสอดคล้องระหว่างความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญร่วมกัน โดยพิจารณาค่าที่ได้ต้องมีค่าระหว่าง 0 – 1 หรือไม่เกิน 1 จึงจะเป็นค่าที่เหมาะสมมีความสอดคล้องที่จะนำไปใช้กำหนดตัวชี้วัดได้ (Gracht, 2012) ซึ่งในผลการศึกษาคครั้งนี้จะได้นำเสนอเฉพาะผลการวิเคราะห์ในการเคลฟายรอบที่ 3 นี้

ผลการวิจัย

ผลจากการศึกษาตัวชี้วัดจากประเด็นในลักษณะต่าง ๆ ที่จะนำไปใช้พัฒนาแนวทางการปฏิบัติงานของคณะกรรมการหมู่บ้านในการบูรณาการความร่วมมือเชิงพื้นที่เพื่อเอาชนะปัญหาเสพติดในระดับหมู่บ้าน ซึ่งผลวิเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 18 คน ผ่านกระบวนการวิจัยแบบเคลฟาย (Del-

phi) สามารถสรุปมาตรการและตัวชี้วัดต่าง ๆ ที่จะนำไปใช้พัฒนาแนวทางการปฏิบัติงานของคณะกรรมการหมู่บ้านในการบูรณาการความร่วมมือเชิงพื้นที่เพื่อเอาชนะปัญหาياهเสฟตติในระดับหมู่บ้าน ดังตารางที่สรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 1. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าพิสัยของตัวชี้วัดการปฏิบัติงานของคณะกรรมการหมู่บ้านในการบูรณาการความร่วมมือเชิงพื้นที่เพื่อเอาชนะปัญหาياهเสฟตติในระดับหมู่บ้าน

ตัวชี้วัดที่พัฒนาขึ้น	$\bar{X}$	S.D.	ค่าพิสัยระหว่างคลอไทล์
มาตรการที่ 1 การบริหารจัดการ			
1: กม. ควรมีองค์ประกอบของผู้ทรงคุณวุฒิจากผู้ประพฤติดนเป็นแบบอย่างที่ดีในชุมชน และไม่มีประวัติยุ่งเกี่ยวกับยาเสฟตติทุกประเภท	5.0	0.0	0.0
2: ผู้ใหญ่บ้านซึ่งเป็นประธาน กม. ต้องมีภาวะผู้นำสูง และเป็นผู้อำนวยการสวดทอการปฏิบัติภารกิจร่วมกับ กม. และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อป้องกันและปราบปรามยาเสฟตติในหมู่บ้าน	5.0	0.0	0.0
3: ควรมีการนำประสบการณ์การป้องกันและปราบปรามปัญหาياهเสฟตติของชุมชนในที่เคยเกิดขึ้นในอดีตมาถอดบทเรียนและพัฒนาเป็นมาตรการการป้องกันและแก้ไขปัญหาياهเสฟตติของ กม.	5.0	0.0	0
4: กม. ควรร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดทำแผนป้องกันและปราบปรามยาเสฟตติในหมู่บ้านของตนเองที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาท้องถิ่น และยุทธศาสตร์การป้องกันและปราบปรามยาเสฟตติของรัฐบาล	4.94	0.23	1
5: กม. ควรมีแนวทางการขับเคลื่อนแผน การประสานความร่วมมือและบริหารงบประมาณร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อดำเนินงานตามแผนป้องกันและปราบปรามยาเสฟตติในหมู่บ้านของตนเองให้บรรลุผลสำเร็จ	4.88	0.32	1
6: กม. ควรจัดให้มีศูนย์บูรณาการการปราบปรามยาเสฟตติในหมู่บ้านเพื่อทำหน้าที่เป็นกลไกการเชื่อมโยงข้อมูล การติดตามสถานการณ์การบูรณาการขับเคลื่อนนโยบายและแผนงาน โครงการเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามยาเสฟตติในระดับหมู่บ้าน	4.94	0.23	1
7: กม. ควรจัดให้มีชุดปฏิบัติการด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสฟตติในหมู่บ้านของตนเอง เพื่อปฏิบัติการด้านการข่าว การติดตามสถานการณ์ และขับเคลื่อนกิจกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสฟตติในระดับหมู่บ้านร่วมกับศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสฟตติในระดับอำเภอ (ศอ.ปส.อ)	4.94	0.23	1
8: ชุดปฏิบัติการด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสฟตติในหมู่บ้านควรได้รับการฝึกอบรมและการปฏิบัติงานด้านบังคับใช้กฎหมาย และการณรงค์ให้ความรู้และช่วยเหลือผู้เสฟยาเสฟตติและครอบครัวที่ได้รับผลกระทบได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม และสร้างความไว้วางใจเชื่อใจได้	4.94	0.23	1

ตารางที่ 1. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าพิสัยของตัวชี้วัดการปฏิบัติงานของคณะกรรมการหมู่บ้านในการบูรณาการความร่วมมือเชิงพื้นที่เพื่อเอาชนะปัญหาเสียดในระดัหมู่บ้าน (ต่อ)

ตัวชี้วัดที่พัฒนาขึ้น	$\bar{X}$	S.D.	ค่าพิสัยระหว่างคลอไท์
9: ผู้ใหญ่บ้านควรมอบหมายหน้าที่และภารกิจด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้กับ กม. เพื่อวางแผนและพัฒนากลไกในการปฏิบัติการด้านยาเสพติดในหมู่บ้านได้อย่างเต็มที่ โดยเฉพาะการบังคับใช้มาตรการต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับการแก้ไขปัญหาด้านการปกครองและรักษาความสงบเรียบร้อยในหมู่บ้านได้	4.94	0.23	1
10: กม. ควรกำหนดวิสัยทัศน์การพัฒนาหมู่บ้านของตนให้ “ปลอดยาเสพติด” ด้วยกระบวนการของชุมชนพึ่งตนเอง เพื่อยกระดับความเข้มแข็งและการพัฒนาหมู่บ้านให้มีความมั่นคงปลอดภัยจากยาเสพติดอย่างยั่งยืนตลอดไป	4.94	0.23	1
11: ควรจัดประชาคมหมู่บ้านอย่างน้อยเดือนละครั้งโดยกำหนดวันนัดหมายการประชุมล่วงหน้าให้ชัดเจนสำหรับประชุมปรึกษาหารือกันและติดตามผลการดำเนินงานของ กม. ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสียดในหมู่บ้าน	4.94	0.23	1
12: ควรรายงานผลการปฏิบัติด้านยาเสพติดของ กม. ต่อศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในระดับอำเภอ (ศอ.ป.ส.อ) เพื่อทราบผลการดำเนินงานและหาช่องทางสนับสนุนการปฏิบัติงานอย่างเหมาะสมเป็นประจำ	4.94	0.23	1
13: กม. ควรมีการพัฒนาช่องทางให้ประชาชนสามารถแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการปฏิบัติการด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดได้อย่างเหมาะสม	5.0	0.0	0
14: ควรกำหนดระบบช่วยเหลือและตอบแทนการปฏิบัติงานของ กม. ในการปฏิบัติการด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในหมู่บ้านจากส่วนราชการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานและสวัสดิการที่เหมาะสมต่อผู้ปฏิบัติการในพื้นที่	5.0	0.0	0
15: กม. ควรจัดตั้งกองทุนกลางของหมู่บ้านเพื่อสามารถอำนวยการช่วยเหลือการปฏิบัติการด้านยาเสพติดของตนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น	4.94	0.23	1
16: กม. ควรแต่งตั้งผู้ที่มีประสบการณ์ในการบริหารงานในหน่วยงานราชการหรือหน่วยงานภาคประชาสังคมที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการด้านยาเสพติดเป็นคณะกรรมการที่ปรึกษา	4.94	0.23	1
17: กม. ควรแต่งตั้งหัวหน้ากลุ่ม/ตัวแทนกลุ่มเยาวชนเข้าร่วมเป็นกรรมการหมู่บ้านเพื่อจะได้เสนอแนะความคิดเห็นต่อการขับเคลื่อนแผนงานและการปฏิบัติการด้านยาเสพติดในหมู่บ้านได้	4.88	0.32	1
18: กม. ควรแต่งตั้งหัวหน้าคุ้มบ้าน/โซนบ้าน ในฐานะกรรมการหมู่บ้านที่มาจากตัวแทนกลุ่ม/องค์กรในชุมชนเพื่อสอดส่องดูแลและให้ความเห็นในการปฏิบัติการด้านยาเสพติดและปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในหมู่บ้านได้อย่างทั่วถึง	4.88	0.32	1

ตารางที่ 1. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าพิสัยของตัวชี้วัดการปฏิบัติงานของคณะกรรมการหมู่บ้านในการบูรณาการความร่วมมือเชิงพื้นที่เพื่อเอาชนะปัญหายาเสพติดในระดับหมู่บ้าน (ต่อ)

ตัวชี้วัดที่พัฒนาขึ้น	$\bar{X}$	S.D.	ค่าพิสัยระหว่างคลอไทล์
19: กม. ควรแต่งตั้งผู้นำทางศาสนา/เจ้าอาวาสวัด/ผู้นำทางความเชื่อของชาวมุสลิม ร่วมเป็นคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในการให้คำปรึกษาและเสนอแนะการดำเนินกิจกรรมในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในหมู่บ้านร่วมกับ	4.88	0.32	1
20: กม. ควรพัฒนาระบบและกลไกการขับเคลื่อนภารกิจในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดภายในหมู่บ้านร่วมกับหน่วยงานอื่นที่มีในหมู่บ้าน ในรูปแบบเครือข่ายแบบ บวรส ได้แก่ หมู่บ้าน(บ) วัด(ว) โรงเรียน (ร) และส่วนราชการอื่น (ส) ขึ้น	4.88	0.32	1
มาตรการที่ 2 การป้องกันยาเสพติดในหมู่บ้าน			
1: กม. ควรมีการกำหนดกฎกติกาหรือธรรมนูญของหมู่บ้านขึ้นเพื่อเป็นมาตรการหนึ่งในการป้องกันปัญหาเสพติดในหมู่บ้านของตน	4.94	0.23	1
2: กม. ควรใช้เวทีประชาคมหมู่บ้านในการรับรองและทบทวนการบังคับใช้มาตรการทางสังคมของชุมชนที่ตกลงร่วมกันเพื่อเป็นพื้นฐานของการรักษาความสงบเรียบร้อยและการป้องกันปัญหาเสพติดในหมู่บ้านอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ทันต่อสถานการณ์	4.94	0.23	1
3: กม. ควรมีการแบ่งคุ้มบ้านหรือโซนบ้าน และจัดตั้งคณะกรรมการคุ้มบ้านเพื่อจัดระบบการจัดการดูแลรักษาความสงบ และการสอดส่องพฤติกรรมเสี่ยงต่าง ๆ ภายในหมู่บ้านขึ้น	4.94	0.23	1
4: กม. ควรร่วมมือกับศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดระดับอำเภอ (ศอ.ปส.อ) ในการฝึกอบรมความรู้ในทางกฎหมายและแนวทางการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ สำหรับชุดปฏิบัติการเกี่ยวกับการรักษาความสงบเรียบร้อยและการป้องกันยาเสพติดในหมู่บ้าน	5.0	0.0	0
5: กม. ควรส่งเสริมให้นำนุทนทางวัฒนธรรมของชุมชนที่ได้รับการยอมรับร่วมกันเพื่อมาถอดบทเรียนและประยุกต์เป็นมาตรการในการป้องกันปัญหาเสพติดของหมู่บ้านให้มีประสิทธิภาพและสามารถรองรับความท้าทายต่าง ๆ ที่มากับโลกาภิวัตน์ที่เพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ ได้	4.88	0.32	1
6: กม. ควรส่งเสริมให้นำความเชื่อทางศาสนามาประยุกต์ใช้เป็นมาตรการทางสังคมเพื่อป้องกันไม่ให้สมาชิกคนใดในหมู่บ้านไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด	4.88	0.32	1
7: กม. ควรใช้วิธีการสื่อสารผ่านช่องทางต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องทั้งสื่อบุคคล เสียงตามสาย ป้ายประชาสัมพันธ์ของหมู่บ้าน หรือการจัดอบรมให้ความรู้โดยวิทยากรที่มีประสบการณ์และความรู้ เพื่อรณรงค์ให้สมาชิกในชุมชนเกิดความตระหนักถึงพิษภัยและโทษของยาเสพติดและร่วมกันต่อต้านยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน	4.88	0.32	1

ตารางที่ 1. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าพิสัยของตัวชี้วัดการปฏิบัติงานของคณะกรรมการหมู่บ้านในการบูรณาการความร่วมมือเชิงพื้นที่เพื่อเอาชนะปัญหายาเสพติดในระดับหมู่บ้าน (ต่อ)

ตัวชี้วัดที่พัฒนาขึ้น	$\bar{X}$	S.D.	ค่าพิสัยระหว่างคลอไท์
8: กม. ควรมีส่วนร่วมในการสนับสนุนกิจกรรมตามแผนการขับเคลื่อนโครงการและกิจกรรมตามแผนงานป้องกันยาเสพติดที่กำหนดไว้ร่วมกับหน่วยงานที่รับผิดชอบในพื้นที่ อาทิ การสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติดในเด็กปฐมวัยในโรงเรียนอนุบาลและศูนย์เด็กเล็ก หรือการป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษาโดยโครงการครู D.A.R.E. /โครงการ 1 ตำรวจ 1 โรงเรียน เป็นต้น	4.88	0.32	1
9: กม. ควรส่งเสริมการใช้พลังจิตอาสาจากประชาชนในหมู่บ้านเพื่อทำกิจกรรมสาธารณประโยชน์ร่วมกันเพื่อให้สมาชิกชุมชนมีความสมัครสมานสามัคคี รักกลมเกลียวกันและเป็นการสร้างเกาะป้องกันยาเสพติดและอบายมุขในหมู่บ้านได้	4.88	0.32	1
10: กม. ควรส่งเสริมการบังคับใช้มาตรการจัดระเบียบสังคมในหมู่บ้าน/ชุมชน เพื่อไม่ให้แหล่งมั่วสุมของเยาวชน หรือแหล่งอบายมุขประเภทต่าง ๆ เช่น บ่อนการพนันในหมู่บ้าน เป็นต้น	4.94	0.23	1
11: กม. ควรจัดตั้งกลุ่มสำหรับเยาวชนในหมู่บ้านขึ้น เพื่อรวบรวมข้อมูลและส่งเสริมให้เยาวชนทำกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์เพื่อป้องกันปัญหา ยาเสพติด	4.94	0.23	1
12: คณะกรรมการหมู่บ้านควรมีการพัฒนากิจกรรม/โครงการสำหรับเด็กและเยาวชนในหมู่บ้านเพื่อป้องกันการยุ่งเกี่ยวกับปัญหา ยาเสพติด เช่น ธนาคารสะสมความดี ค่ายอบรมธรรมะสำหรับเยาวชน เป็นต้น	4.88	0.32	1
13: กม. ควรมีระบบการสอดส่องเฝ้าระวังเยาวชน หรือบุคคลในหมู่บ้านที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดเพื่อไม่ให้ก่อพฤติกรรมและให้การดูแลเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้นได้	4.88	0.32	1
14: กม. ควรส่งเสริมกิจกรรมหรือการดำเนินโครงการตามแผนป้องกันปัญหา ยาเสพติดในชุมชนแบบบูรณาการระหว่างคณะกรรมการหมู่บ้าน วัด(หรือมัสยิด) โรงเรียนหรือส่วนราชการอื่นที่มี เพื่อมุ่งเน้นการจัดกิจกรรมแบบเครือข่ายและการสร้างความร่วมมือระหว่างภาคีที่เกี่ยวข้องในหมู่บ้านให้ความเข้มแข็งเพิ่มขึ้น มาตรการที่ 3 การปราบปรามยาเสพติดในหมู่บ้าน	4.94	0.23	1
1: กม. ควรจัดให้มีระบบการข่าวระดับหมู่บ้าน/ชุมชน ที่สามารถระบุตัวผู้ค้า ผู้เสพ รวมทั้งเจ้าหน้าที่รัฐในพื้นที่ที่มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด โดยสามารถรวบรวมประมวลข่าวสารจากข้อร้องเรียนเรื่องยาเสพติดจากประชาชน จากผู้เสพหรือผู้ติดที่เข้ารับการบำบัดรักษาจากการประชาคมหมู่บ้าน รวมทั้งจาก แหล่งข่าวและชุดปฏิบัติการของหน่วยงานต่าง ๆ อย่างน่าเชื่อถือและถูกต้อง	4.94	0.23	1

ตารางที่ 1. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าพิสัยของตัวชี้วัดการปฏิบัติงานของคณะกรรมการหมู่บ้านในการบูรณาการความร่วมมือเชิงพื้นที่เพื่อเอาชนะปัญหายาเสพติดในระดับหมู่บ้าน (ต่อ)

ตัวชี้วัดที่พัฒนาขึ้น	$\bar{X}$	S.D.	ค่าพิสัยระหว่างคลอไทล์
2: กม. ควรได้รับการพัฒนาช่องทางการติดต่อประสานกับศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดระดับอำเภอ (ศอ.ปส.อ) หรือหน่วยงานราชการที่รับผิดชอบในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในพื้นที่ ที่สามารถเข้าถึงสะดวก รวดเร็ว มีมาตรฐานและปลอดภัยขึ้น	4.94	0.23	1
3: กม. ควรจัดให้มีชุดปฏิบัติการในหมู่บ้านเพื่อร่วมสนธิกำลังกับเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง ตำรวจ ทหาร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่เพื่อตรวจตรา ตรวจค้นและจับกุมดำเนินคดีตามกฎหมายกับผู้ค้ายาเสพติด	4.88	0.32	1
4: กม. ควรมีระบบการประสานการสนับสนุนกำลังปฏิบัติการจากศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจังหวัด/อำเภอ (ศอ.ปส.จ/อ) รวมทั้งชุดปฏิบัติการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ตามสถานการณ์ปัญหาความรุนแรงที่ประสบของแต่ละพื้นที่	4.94	0.23	1
5: กม. ควรได้รับมอบหมายอำนาจตามกฎหมายในการเชิญบุคคลผู้สงสัยว่าอาจเกี่ยวข้องกับยาเสพติดมาให้ข้อมูลและปรับทัศนคติ หรือส่งต่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามระดับพฤติกรรม	4.88	0.32	1
6: กม. ควรจัดระบบกำลังอาสาสมัครจากประชาชนในหมู่บ้านเพื่อช่วยตรวจตรา เฝ้าระวังป้องกันมิให้มีการเสฟและค้ายาเสพติดในพื้นที่หมู่บ้าน โดยคำนึงถึงความเสี่ยงและความปลอดภัยของประชาชนอาสาสมัครในการปฏิบัติกรด้วย	4.94	0.23	1
7: กม. ควรร่วมมือกับหน่วยงานด้านความมั่นคงในพื้นที่เพื่อดำเนินการสุ่มตรวจปัสสาวะเพื่อค้นหาผู้เสพยาเสพติดในหมู่บ้าน โดยการสุ่มตรวจเป็นระยะ เช่น สามเดือนครั้ง หรือปีละ 3 ครั้ง	4.88	0.32	1
8: กม. ควรยึดหลักการประนีประนอมในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทเล็ก ๆ น้อย ๆ ระหว่างกันในชุมชนโดยประยุกต์ให้สอดคล้องกับวิถีชุมชนจารีต และศีลธรรมอันดีในการปกครองดูแลกันภายในหมู่บ้าน	4.88	0.32	1
9: กม. ควรสนับสนุนให้ชุดปฏิบัติการเกี่ยวกับการรักษาความสงบและปราบปรามยาเสพติดภายในหมู่บ้านให้ได้รับการฝึกอบรมหลักการปฏิบัติการปราบปรามยาเสพติดภายในชุมชนอย่างถูกต้อง เหมาะสมโดยยึดหลักการรักษาความสามัคคีและความเอื้อเฟื้อกันภายในชุมชนเป็นพื้นฐานการปฏิบัติงานด้วย	4.94	0.23	1
10: กม. ควรมีกระบวนการรับรองการบังคับใช้มาตรฐานทางสังคมและบทลงโทษตามกฎหมายหรือธรรมเนียมที่เป็นข้อตกลงของหมู่บ้านเพื่อมุ่งต่อการปราบปรามยาเสพติดภายในหมู่บ้านให้เห็นผลเชิงรูปธรรม	5.0	0.0	0

ตารางที่ 1. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าพิสัยของตัวชี้วัดการปฏิบัติงานของคณะกรรมการหมู่บ้านในการบูรณาการความร่วมมือเชิงพื้นที่เพื่อเอาชนะปัญหาเสียดในระดัหมู่บ้าน (ต่อ)

ตัวชี้วัดที่พัฒนาขึ้น	$\bar{X}$	S.D.	ค่าพิสัยระหว่างคลอไทล์
11: กม. ควรมีมาตรการทางสังคมและศีลธรรมเชิงบังคับเพื่อปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของสมาชิกในหมู่บ้าน เช่น ตัดสิทธิสวัสดิการของกองทุนต่าง ๆ ที่ชุมชนมีการตั้งขึ้น หรือการไม่ตอบรับกิจกรรมของครอบครัวที่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดของคณะสงฆ์ของวัดในหมู่บ้าน	5.0	0.0	0
12: กม. ควรจัดให้มีการเวทีประชาคมหมู่บ้านเพื่อทบทวนการใช้มาตรการทางสังคมและศีลธรรมที่เป็นข้อตกลงร่วมกันในการปราบปรามยาเสพติดของชุมชนอยู่เรื่อย ๆ เพื่อให้เกิดความทันสมัยต่อพฤติกรรมและสภาพบังคับต่าง ๆ ที่ประกาศใช้ร่วมกัน	5.0	0.0	0
มาตรการที่ 4 การบำบัดฟื้นฟูเยียวยาผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดในหมู่บ้าน			
1: กม. ควรมอบหมายภารกิจด้านการบำบัดฟื้นฟูเยียวยาผู้ป่วยจากยาเสพติดในหมู่บ้านให้กับคณะกรรมการหมู่บ้านฝ่ายสังคม สาธารณสุข และสิ่งแวดล้อมเพื่อร่วมกับโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพในพื้นที่ (รพ.สต.) ในการปฏิบัติการดูแลเฝ้าระวังผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดในหมู่บ้านได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.88	0.32	1
2: กม. ควรกำหนดสถานะความชัดเจนของสมาชิกอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) เป็นคณะกรรมการหมู่บ้านฝ่ายสังคม สาธารณสุข และสิ่งแวดล้อม เพื่อสามารถบูรณาการอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในการแก้ไขเยียวยาปัญหาสุขภาพและสังคมของผู้ป่วยจากยาเสพติดในหมู่บ้านได้อย่างเป็นระบบ	4.88	0.32	1
3: กม. ควรมีระบบการค้นหาผู้เสพหรือผู้ติดยาเสพติดในหมู่บ้านเป็นประจำ ด้วยมาตรการต่าง ๆ เช่น การตรวจปัสสาวะผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยง การจัดระเบียบสังคม การจัดทำประชาคมหรือข้อตกลงร่วมกัน	4.94	0.23	1
4: กม. ควรมีระบบชักชวนและจูงใจให้ผู้เสพหรือผู้ติดยาเสพติดเข้าสู่กระบวนการบำบัดรักษา โดยการปรับทัศนคติของผู้เสพหรือผู้ติดยาเสพติดให้เห็นผลกระทบของการใช้ยาเสพติด รวมถึงการปรับทัศนคติของครอบครัว ผู้ปกครอง ชุมชน สถานศึกษา และสถานประกอบการ เพื่อให้เกิดการยอมรับปัญหาเสียดร่วมกัน	4.94	0.23	1
5: กม. ควรมีการใช้กระบวนการอบรมทางครอบครัว เพื่อนร่วมรุ่น หรือเพื่อนร่วมโรงเรียนในการเป็นคุุ่บัดดี/คุุ่หูเพื่อสอดส่องดูแลและติดตามให้กำลังใจผู้ที่เคยมีประวัติเกี่ยวข้องกับยาเสพติดในหมู่บ้าน	4.88	0.32	1
6: กม. ควรมีภารกิจดำเนินการติดตามและให้ความช่วยเหลือตามความประสงค์ของผู้ผ่านการบำบัดยาเสพติด โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่เข้ามามีส่วนจัดทำโครงการฟื้นฟูเยียวยาตามแนวทางการยิดสภาพปัญหาของพื้นที่เป็นหลัก เพื่อดูแลช่วยเหลือผู้ผ่านการบำบัดยาเสพติดในพื้นที่	4.94	0.23	1

ตารางที่ 1. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าพิสัยของตัวชี้วัดการปฏิบัติงานของคณะกรรมการหมู่บ้านในการบูรณาการความร่วมมือเชิงพื้นที่เพื่อเอาชนะปัญหาياهาสเพตติในระดับหมู่บ้าน (ต่อ)

ตัวชี้วัดที่พัฒนาขึ้น	$\bar{X}$	S.D.	ค่าพิสัยระหว่างคลอไท์
7: กม. ควรได้รับการสนับสนุนให้มีการพัฒนาโครงการนวัตกรรมหรือความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการแก้ไขปัญหายาเสพติดในหมู่บ้านเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของประชาชนในพื้นที่	4.88	0.32	1
8: กม. ควรใช้หลักการให้อภัยและสร้างความเป็นมิตรที่ดีต่อกันภายในชุมชนในการฟื้นฟูเยียวยาผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในหมู่บ้าน	4.94	0.23	1
9: กม. ควรวางแผนสำหรับใช้เครื่องมือด้านกองทุนและสวัสดิการต่าง ๆ ที่มีอยู่ในหมู่บ้านเพื่อบูรณาการความช่วยเหลือในการฟื้นฟูเยียวยาผู้ได้รับการบำบัดหรือเคยเกี่ยวข้องกับยาเสพติดในหมู่บ้าน	5.0	0.0	0
10: กม. ควรวางแผนและดำเนินการร่วมกับศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน และตามระบบอัยาศัย (กศน.) เกษตรอำเภอ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาอาชีพตามความสนใจให้แก่ผู้ได้รับการบำบัดหรือเคยเกี่ยวข้องกับยาเสพติดในหมู่บ้าน	5.0	0.0	0
11: กม. ควรพัฒนาระบบการบริหารกองทุนแม่ของแผ่นดิน /หรือกองทุนหมู่บ้านที่มีอยู่เพื่อใช้วางแผนในการส่งเสริมการลงทุนเพื่อประกอบอาชีพให้แก่ผู้ได้รับการบำบัดหรือเคยเกี่ยวข้องกับยาเสพติดในหมู่บ้าน	5.0	0.0	0
12: กม. ควรร่วมกับวัด/ศาสนสถานในชุมชนเพื่อจัดกิจกรรมในการพัฒนาจิตใจให้แก่ผู้ได้รับการบำบัดหรือเคยเกี่ยวข้องกับยาเสพติดในหมู่บ้านให้ยกระดับสูงขึ้น	5.0	0.0	0
13: กม. ควรมีมาตรการประเมินคัดกรองผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดในหมู่บ้าน เพื่อประเมินสภาพการเสพ การติด และนำเข้าสู่กระบวนการบำบัดฟื้นฟูให้เหมาะสมกับประวัติและพฤติการณ์ของผู้เสพผู้ติด ดังนี้ (1) กลุ่มผู้เสพยาเสพติดควรส่งให้สถานพยาบาลในพื้นที่ เช่น รพ.สต. รับไปดำเนินการตามแนวทางการฟื้นฟู (2) กลุ่มผู้เสพ ควรส่งเข้าค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรม หรือให้สถานพยาบาลเพื่อดำเนินการฟื้นฟู โดยทันที (3) กลุ่มติด ผู้ติดยาแรง หรือมีปัญหาทางจิต ควรส่งให้สถานพยาบาลที่มีศักยภาพในการรองรับปัญหา เช่น โรงพยาบาลเฉพาะทาง (โรงพยาบาลธัญญารักษ์ โรงพยาบาลจิตเวช) เพื่อดำเนินการฟื้นฟู โดยทันที	5.0	0.0	0

สรุปและอภิปรายผล

ผลการศึกษา พบว่า แนวทางการส่งเสริมการปฏิบัติงานของคณะกรรมการหมู่บ้านในการบูรณาการความร่วมมือเชิงพื้นที่ในการเอาชนะปัญหาياهาสเพตติ มี 4 มาตรการ ได้แก่ 1) มาตรการด้านการบริหารจัดการ 2) มาตรการด้านการป้องกันยาเสพติด 3) มาตรการด้านการปราบปรามยาเสพติด และ 4)

มาตรการด้านการบำบัดฟื้นฟูผู้ป่วยยาเสพติดที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดในหมู่บ้านสอดคล้องกับมาตรการของรัฐบาล ซึ่งมี 4 มาตรการสร้างหมู่บ้านเข้มแข็งปลอดภัยยาเสพติด ได้แก่ 1) การบริหารจัดการ 2) การปราบปราม 3) การป้องกัน และ 4) การบำบัดรักษา (สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2559) ซึ่งทุกมาตรการจะมีตัวชี้วัดในการพัฒนาการปฏิบัติงานของคณะกรรมการหมู่บ้านในการบูรณาการความร่วมมือเชิงพื้นที่ในการเอาชนะปัญหาเสพติดในระดับหมู่บ้าน ซึ่งสอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการหมู่บ้านตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย และแสดงให้เห็นบทบาทของคณะกรรมการหมู่บ้านในฐานะผู้อำนวยความสะดวกหลักในการดำเนินการตามมาตรการต่าง ๆ ในการบูรณาการความร่วมมือเชิงพื้นที่ในการเอาชนะปัญหาเสพติดในระดับหมู่บ้านตามแนวคิดการบริหารจัดการเชิงความร่วมมือของ Ansell and Gash (2008) ที่ได้ทำการศึกษาและพัฒนาตัวแบบการบริหารจัดการแบบร่วมมือในการบริหารภาครัฐในมิติใหม่ที่เน้นการทำงานเชิงรุกและการแก้ไขปัญหาสาธารณะที่มีความซับซ้อน ไม่ใช่การแก้ไขปัญหาเพียงด้านใดด้านหนึ่งเพียงด้านเดียว และใช้เพียงกลไกของภาครัฐเพียงอย่างเดียว ดังเช่นเดิมที่เคยถือปฏิบัติกันมา แต่การที่จะทำให้การป้องกันและปราบปรามปัญหาเสพติดในระดับชุมชนหมู่บ้านให้หมดสิ้นไปได้จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ ภาคประชาชน และภาคประชาสังคม และมีการปรับรูปแบบการปฏิบัติงานบนฐานคิดการทำงานแบบเครือข่าย (Networking) ที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของแต่ละพื้นที่นั้น ๆ โดยการยอมรับศักยภาพในการทำงานของคณะกรรมการหมู่บ้านในแต่ละแห่งให้เป็นผู้อำนวยการหลัก จึงนำไปสู่การพัฒนาความร่วมมือในการบริหารจัดการได้เป็นอย่างดี เกิดการรับฟังข้อเสนอและความต้องการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดจากคนในพื้นที่ที่ปฏิบัติงานในแต่ละหมู่บ้าน/ชุมชนเพื่อทำงานเชิงรุกร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ทั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทหาร ครู เจ้าหน้าที่สาธารณสุข และภาคประชาสังคมอื่น ๆ ที่มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่ด้วย เช่น วัด หรือศาสนสถานในชุมชน เป็นต้น เพื่อวางแผนการทำงาน การวางแผนการตามที่กำหนด การจัดทำโครงการและกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดร่วมกัน รวมทั้งการหาแนวทางในการบำบัดฟื้นฟูผู้ป่วยยาเสพติดได้รับผลกระทบจากปัญหาเสพติดในชุมชนร่วมกัน โดยสามารถนำตัวชี้วัดและมาตรการจากผลการศึกษาไปปรับใช้เป็นแนวทางการปฏิบัติงานต่าง ๆ เข้ากับสภาพการทำงานและพื้นที่ต่าง ๆ โดยยึดความสำคัญคณะกรรมการหมู่บ้านในการเป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนภารกิจ

การปฏิบัติงานเชิงรุกเพื่อให้ผลการปฏิบัติงานในการบูรณาการความร่วมมือระหว่างกันให้ได้ประสิทธิภาพมากที่สุด สอดคล้องกับผลการวิจัยของเสมอ แสงสนธิ์ สุนทรี ดวงทิพย์ และปจรรย์ ผลประเสริฐ (2559) ที่ได้ทำการศึกษายุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในเยาวชนโดยชุมชนในจังหวัดกำแพงเพชร ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ควรวางแผนการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของชุมชนร่วมกัน โดยกำหนด ผู้ใหญ่บ้าน คณะกรรมการหมู่บ้าน ให้มีภารกิจเพิ่มในการป้องกันและเฝ้าระวังยาเสพติดในหมู่บ้านโดยมีหน้าที่ในการสำรวจผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด นำผู้ที่เสพยาเสพติดไปบำบัดรักษาและป้องกันไม่ให้ผู้ที่ติดยาเสพติดที่ผ่านการบำบัดไปใช้ยาเสพติด สำหรับอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ได้มอบหมายให้แนะนำให้ผู้ที่อยู่ในวัยเสี่ยงเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับยาเสพติด ส่วนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับพิษภัยยาเสพติดให้เยาวชน จัดอบรมผู้ปกครองเกี่ยวกับการดูแลบุตรหลานที่เป็นวัยรุ่นและจัดกิจกรรมให้กับเยาวชนในด้านการป้องกันยาเสพติด นอกจากนี้ตัวชี้วัดและมาตรการที่นำพัฒนาขึ้นยังสอดคล้องกับการวิจัยของนราศักดิ์ ปานบุตร (2554) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องการสร้างร้วชุมชนในการป้องกันปัญหาเสพติดโดยความร่วมมือของแกน

นำในชุมชนบ้านบ่อแปดร้อย เทศบาลตำบลในเมือง อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดสุโขทัย ผลการวิจัยพบว่า วิธีการที่จะนำมาใช้เป็นรั้วชุมชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดที่เหมาะสมกับชุมชนและสามารถปฏิบัติได้ดังนี้ 1) ให้ข้อมูลด้านสถานการณ์ของยาเสพติดกับที่ประชุมหมู่บ้านโดยผู้ใหญ่บ้านและทุกคนร่วมกันติดตามการใช้สารเสพติดของบุคคลเสี่ยง 2) ติดตามเฝ้าระวังบุคคลภายนอกชุมชนที่ต้องสงสัยหรือมีพฤติกรรมอาจเกี่ยวข้องกับยาเสพติดและให้ข้อมูลกับผู้นำชุมชน 3) ร่วมกันติดตามพฤติกรรมกลุ่มของเยาวชนเพื่อป้องกันไม่ให้ใช้สารเสพติด 4) สนับสนุนลานกีฬาและอุปกรณ์ประเภทต่าง ๆ ในชุมชนทุกเพศทุกวัยและเมื่อมีเหตุการณ์เกิดขึ้นแล้วดำเนินการ ดังนี้ ถ้าเป็นบุคคลภายในชุมชนบอกเตือนโดยคนในครอบครัว บุคคลที่นับถือ บุคคลที่สนิท หรือโดยกรรมการหมู่บ้าน แต่ถ้าเป็นบุคคลภายนอกควรแจ้งไปยังผู้ใหญ่บ้านเพื่อดำเนินการแจ้งข้อมูลบุคคลดังกล่าวต่อเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องต่อไป

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาครั้งนี้ได้ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ ดังนี้

1. การขับเคลื่อนนโยบายและแผนงานในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในระดับพื้นที่ของรัฐบาล ควรมอบอำนาจให้คณะกรรมการหมู่บ้าน (กม.) สามารถดำเนินการตามมาตรการทั้ง 4 มาตรการ ได้แก่ 1) มาตรการด้านการบริหารจัดการ 2) มาตรการด้านการป้องกันยาเสพติด 3) มาตรการด้านการปราบปรามยาเสพติด และ 4) มาตรการด้านการบำบัดฟื้นฟูผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดในหมู่บ้านซึ่งสอดคล้องกับมาตรการของรัฐบาล เพื่อสามารถนำไปสู่การพัฒนาสถาบันความร่วมมือเชิงพื้นที่ในการบูรณาการการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในระดับหมู่บ้านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. การบูรณาการความร่วมมือในการเอาชนะปัญหายาเสพติดในระดับพื้นที่ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการกิจด้านต่าง ๆ ตามมาตรการที่คณะกรรมการหมู่บ้านจะต้องดำเนินการ ควรให้การสนับสนุนงบประมาณ บุคลากร อุปกรณ์ และเทคนิควิชาการต่าง ๆ ที่เอื้อต่อการปฏิบัติงานของคณะกรรมการหมู่บ้านให้สามารถบริหารจัดการแบบร่วมมือในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในระดับหมู่บ้านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. การปฏิบัติงานในการกิจการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของคณะกรรมการหมู่บ้านนั้น ต้องส่งเสริมความรู้ทางกฎหมาย และแนวทางการปฏิบัติการต่าง ๆ ตามอำนาจหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายหรือตามความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นการพัฒนาสมรรถนะและผลการปฏิบัติงานของคณะกรรมการหมู่บ้านในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในระดับหมู่บ้านให้มีประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน. (17 กุมภาพันธ์ 2560). ข้อเสนอการจัดระเบียบการบริหารจัดการหมู่บ้านโดยกลไกคณะกรรมการหมู่บ้าน (กม.) เพื่อให้เกิดเอกภาพและบูรณาการตามแนวทางพระราชรัฐ. (เอกสารอัดสำเนา)

นพพล อัครชาติ. (2562). คณะกรรมการหมู่บ้านกับการส่งเสริมการบริการสาธารณะของรัฐ. วิทยานิพนธ์

รัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะและการจัดการภาครัฐ มหาวิทยาลัยมหิดล.

นราศักดิ์ ปานบุตร. (2554). การสร้างรั้วชุมชนในการป้องกันปัญหายาเสพติดโดยความร่วมมือของ

- แกนนำในชุมชนบ้านบ่อแปดร้อย เทศบาลตำบลในเมือง อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดสุโขทัย. สุโขทัย: สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดภาค 6.
- เสมอ แสงสนธิ์ สุนทรี ดวงทิพย์ และปาริชาติ ผลประเสริฐ. (2559). ยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในเยาวชน โดยชุมชนในจังหวัดกำแพงเพชร. *สัปดาห์วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์* 22(1), 107 – 118.
- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (2552). ยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดตามคำสั่งที่ 82/2552 เรื่องยุทธศาสตร์และกลไกการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดตามนโยบายรัฐบาล (ยุทธศาสตร์ 5 รื้อป้องกัน). กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด.
- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (2560). แนวทางการดำเนินงานขับเคลื่อนแผนประชารัฐสร้างหมู่บ้านชุมชนมั่นคงปลอดภัยยาเสพติด. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด.
- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (2562). สถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติด. [ออนไลน์]. สืบค้นจาก <http://www.ncced.go.th>.

ภาษาอังกฤษ

- Ansell, C, & Gash, A. (2008). "Collaborative Governance in Theory and Practice" In *Journal of Public Administration Research and Theory*, 18(4), 543 – 571.
- Creswell, J. H. (2014). *Research Design: Qualitative, Quantitative, & Mixed Methods Approaches* (4th ed.). Thousand Oaks, California: Sage Publications.
- Edmons, W.A., & Kennedy, T.D. (2017). *An applied guide to research designs: quantitative, qualitative, and mixed methods*. Thousand Oaks: Sage.
- Gracht, H. A. (2012). Consensus measurement in delphi studies review and implications for future quality assurance. *Technological Forecasting & Social Change*, 79(1), 1525 – 1536.
- Macmillan, T. T. (1971). The Delphi technique. In *Paper presented at the annual meeting of the California Junior Colleges Associations Committee on Research and Development*, May 3-5. CA: Monterey.

Translated References

- Akhat, N. (2019). *The Village Committee and Public Service Promotion*. Dissertation of Public Administration in Public Policy and Public Management Program, Faculty of Graduate Studies, Mahidol University. (in Thai)
- Department of Internal Security. (17 February 2017). *Administrative Organization Proposal to Manage Villages through the Village Committee Mechanism to Achieve Unity and Integration According to the Civil-State Guidelines*. (in Thai)
- Office of the Narcotics Control Board. (2009). *Strategy of Prevention & Solving Drugs Problem According to the Command 82/2552 in Strategies and Mechanisms for Preventing and Solving Drug Problems According to Government Policy (Strategic 5 Defense Fences)*. Bangkok: Office of the Narcotics Control Board. (in Thai)

- Office of the Narcotics Control Board. (2017). *Operational Guidelines to Drive the Civil-State Plan for Building a Stable Community/ Village to Safe Drugs*. Bangkok: Office of the Narcotics Control Board. (in Thai)
- Office of the Narcotics Control Board. (2019). *Epidemic Situation of Drugs*. Retrieved from <http://www.nccd.go.th>. (in Thai)
- Panbutr, N. (2011). *Building Community Fences to Prevent Drug Problems through Cooperation of Leaders in Ban Bo Et Roi, Nai Mueng Municipality, Sawankhalok District, Sukhothai Province*. Sukhothai: Office of Narcotics Prevention and Suppression Region 6 (in Thai)
- Saengson, S., Douthip, S., & Phonprasert, P. (2016). Prevention and Remedial Strategies of Drug Problem in Youth by the Community in Kamphaeng Phet Province, *Sak Thong: Journal of Humanities and Social Sciences*, 22(1), 107 – 118. (in Thai)

